

НАЙ-ДОБРАТА ПАНИХИДА ЗА ПОЧИНАЛИТЕ

Най-добрата панихида, която можем да направим за починалите, това е внимателният ни живот, борбата, която ще водим, за да преодолеем слабостите си и да очистим душата си. Защото освобождаването ни от материалните неща и от душевните страсти, освен че облекчава нас, самите, облекчава и починалите предци от целия ни род. Починалите чувстват радост, когато някой техен потомък е близо до Бога. Ако ние не сме в добро духовно състояние, тогава страдат починалите ни родители, отците, праотците от всички родове. Казват си: “Виж какъв потомък имаме!”, и им е мъчно. Ако обаче сме в добро духовно състояние, тогава се радват, защото и те са съдействали да се родим, и Бог, така да се каже, се задължава да им помогне. Тоест, това, което ще донесе радост на починалите, е да се подвизаваме да благоугодим на Бога с живота си, тъй че да ги срещнем в рая и да заживеем всички заедно във вечния живот.

Следователно заслужава си трудът да ударим по вехтия си човек, за да стане нов и вече да не вреди нито на себе си, нито на други хора, но да помага и на себе си, и на другите, било живи или починали.

*Старецът Паусий Светогорец, “За семейния живот: Слова”, Том 4
Света гора, Атон, Славянобългарски манастир „Св. Вмчк Георги Зограф”*